

MALE SECRETS *of a happy home*

Τρεις Θεσσαλονικείς ξεδιπλώνουν τη σχέση τους με τον χώρο, αναζητώντας τις αγαπημένες τους γωνιές και αποκαλύπτοντας τις προσωπικές τους επιλογές.

Οι διαφανείς, σχεδόν αόρατες καρέκλες της τραπεζαρίας συνδυάστηκαν με το ξύλινο τραπέζι της Homad (Area Domus).

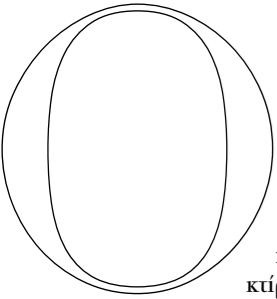
Κωνσταντίνος Μαθέας, Αρχιτέκτονας

Στο σπίτι του αρχιτέκτονα Κωνσταντίνου Μαθέα, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, εντυπωσιάζει η συνέπεια, η αρμονία και η τάξη, όλα προσαρμοσμένα -με ιδανικό τρόπο- σ' ένα ιστορικό κέλυφος υψηλής αισθητικής.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΚΛΕΙΔΑΡΙΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΡΟΝ STUDIO
ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Ο ψηλότατος χώρος της διατηρητέας οικοδομής είναι το ιδανικό κέλυφος για ένα φιλόξενο καθιστικό με κύριο χαρακτηριστικό την υψηλή αισθητική.

Αυτή η σύγχρονη κατοικία έχει καταφέρει να προσαρμοστεί στις ανάγκες μιας 4μελούς οικογένειας, έχοντας διατηρήσει, όμως, τη φρεσκάδα της σύγχρονης αρχιτεκτονικής ματιάς. Στο κέντρο της πόλης, σ' ένα από τα πιο υπέροχα διατηρητέα κτίριά της, όπου η γοπευτική αύρα περασμένης εποχής είναι παρούσα σε κάθε σημείο του, έχει επιτευχθεί από τον Κωνσταντίνο Μαθέα ένα μικρό θαύμα. Ν' αναβιώσει όμορφα και με σεβασμό στο παρελθόν του τον χώρο που ζει τα τελευταία πέντε χρόνια με την οικογένειά του, συνδυάζοντας σύγχρονα στοιχεία με μοντέρνο twist. Του ζητήσαμε να μας περιγράψει το έργο του.

Από την πρώτη στιγμή... γοπευτικά τόσο από τα διακοσμιακά του στοιχεία, όπως τα όμορφα γύψινα στην οροφή και τις σκαλιστές ξύλινες πόρτες, όσο και από το μεγάλο ελεύθερο ύψος των χώρων και τις γενναίες διαστάσεις και αναλογίες του -δείγμα αρχιτεκτονικής μιας ρομαντικής εποχής. Οι επεμβάσεις που έγιναν ήταν αρκετές, αλλά σεβόμενος την ιστορία του κυρίου, επικεντρώθηκαν σ' επεμβάσεις επιδερμικές χωρίς να θίξω τα νεοκλασικά του στοιχεία. Ανακαινίστηκαν το μπάνιο και η κουζίνα, συντηρήθηκαν οι ντουλάπες, τα δάπεδα και ό, τι έχρηζε προσοχής. Το χολ της εισόδου, το καθιστικό και η τραπεζαρία, που αποτελούν έναν ενιαίο χώρο, αντιμετωπίστηκαν συνολικά. Το χρώμα στους τοίχους είναι ένα απαλό και ξεκούραστο γκρι-γαλάζιο, ενώ οι ταπετοσαρίες των επίπλων βαμβακερές και λευκές. Βασική επιδίωξη της επίπλωσης ήταν να εναρμονίζεται με το κέλυφος, κάτι που επιτυγχάνεται με την κατάλληλη επιλογή των υλικών, όπως το ξύλο (δρυς), που είναι ίδιο με το δάπεδο, καθώς και με τη διαφάνεια του πολυκαρβονικού πλαστικού και του plexi glass. Ταυτόχρονα, οι μεγάλοι καθρέφτες στον τοίχο της εισόδου μεγεθύνουν σημαντικά την οπτική αντίληψη του χώρου.

Στο υπνοδωμάτιο επικρατεί γαλήνη και ηρεμία που προσδίδει το λευκό, τόσο στην επίπλωση και τα υφάσματα όσο και στους τοίχους. Τα παιδικά δωμάτια έχουν ως βάση ανοιχτά και φωτεινά χρώματα, αφήνοντας την πολυχρωμία των παιχνιδιών, μαξιλαριών και λεπτομερειών να κλέψει την παράσταση. Η κουζίνα και το μπάνιο ακολουθούν μια κόντρα μινιμαλιστική και σύγχρονη αισθητική, εφόσον είναι και οι μόνοι δυο χώροι στους οποίους εξαρχής απουσίαζε κάθε είδους διακοσμιακό στοιχείο, όπως τα γύψινα στις οροφές. Επιπλέον, το υλικό που συμβάλλει στον διάλογο του σύγχρονου με το κλασικό στον χώρο, τόσο ως υλικό τελικής επίπρωσης τοίχων και δαπέδων σε μπάνιο και κουζίνα όσο και ως υλικό κάποιων επίπλων (βάση τραπεζαρίας και coffee tables), είναι η πατητή τοιμεντοκονία σε αποχρώσεις του γκρι και μπλε.

Αγαπημένη μου γωνιά... είναι σίγουρα οι κουνιστές πολυθρόνες στον κλειστό εξώστη, γνωστό και ως «έρκερ» ή «bow window», όπου συνήθως κάθομαι τα βράδια με χαμηλό φωτισμό για να διαβάσω και να ηρεμήσω.

Στοιχεία που κάνουν κάθε χώρο ξεχωριστό...

Στο σαλόνι, τα έργα τέχνης. Στο υπνοδωμάτιο, το απόλυτο λευκό. Στο παιδικό δωμάτιο αγοριού, η σύνθεση με τα μαύρα τριγωνάκια στον τοίχο. Στο παιδικό δωμάτιο κοριτσιού, η κουνουπιέρα πάνω από την κούνια. Στην κουζίνα, ο μαυροπίνακας με τη μακρόστενη φωτογραφία του λιμανιού της πόλης και το κίτρινο τραπέζι. Στο μπάνιο, η καθαρότητα των γραμμών, η χρηστική απλότητα και η αυστηρότητα της

γκρι πατητής τοιμεντοκονίας.

Αδιαπραγμάτευτη αξία... θα έλεγα την αδιάκοπη αναζήτηση της βέλτιστης λύσης. Της καλύτερης ιδέας, η οποία θα προσφέρει με την υλοποίησή της μία μοναδική και ουσιαστική εμπειρία στον τελικό χρήστη. Προσπαθώ να σκέφτομαι «out of the box» και να προσαρμόζομαι στα δεδομένα του κάθε έργου ξεχωριστά.

Στους χώρους που σχεδιάζω προσπαθώ... ν' αναλύω σε βάθος τα υφιστάμενα και δεδομένα στοιχεία, την ιστορία, τον δομημένο και φυσικό περιβάλλοντα χώρο και να καταλήγω σε καινοτόμα concepts, έχοντας αξιολογήσει όλα τα παραπάνω κι επιλύοντας -με τον καλύτερο δυνατό τρόπο- τη συνάρτηση των αναγκών του χρήστη, της δικής μου φιλοσοφίας και του budget.

Προτεραιότητά μου είναι... να έχω μια ισορροπημένη ζωή.

Η τέχνη... είναι πηγή έμπνευσης, σκέψης και αναζήτησης.

Σε 10 χρόνια θα ήθελα να... έχω καταφέρει ν' ασχολούμαι με projects που με γεμίζουν χαρά και ικανοποιούν τη δημιουργικότητά μου σε τέτοιο βαθμό που να ντρέπομαι να το ονομάζω δουλειά.

Αρχιτέκτονα... θα έλεγα τον Steven Holl, αν πρέπει να πω έναν και μόνο.

Μουσείο... θεωρώντας κοινότυπο ν' απαντήσω βάσει του κυρίου και όχι του περιεχομένου, επιλέγω το Μουσείο Βυζαντινού πολιτισμού της Θεσσαλονίκης, με αρχιτέκτονα τον Κυριάκο Κρόκο.

Πόλη... Το Τορίνο, καθαρά συναισθηματικά. Μια αυθεντική και μεγαλόπρεπη πόλη της βόρειας Ιταλίας, που δεν έχει πληγεί από τον τουρισμό κι έχει διατηρήσει και αναδείξει την αρχιτεκτονική της κληρονομιά, που εκτείνεται από τη Ρωμαϊκή περίοδο έως και την εκβιομηχανιστική της τον περασμένο αιώνα, ενώ παράλληλα προσφέρεται για έναν αυθεντικό κι εναλλακτικό, ιταλικό τρόπο ζωής.

Design... από παιδί με γοήτευαν οι συσκευές που σχεδίασε ο γερμανός industrial designer Dieter Rams για την εταιρία Braun.

Ξενοδοχείο... το Ξενία στο Παλιούρι Χαλκιδικής. Ένα εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο εδώ και δεκαετίες, που αποτέλεσε και θέμα της διπλωματικής μου εργασίας. Ασκούσε πάντα μια μαγική επηροή πάνω μου κάθε φορά που το επισκεπτόμουν. Εύχομαι πραγματικά τα σχέδια ανάπτυξής του να σεβαστούν την ιστορία του και την αρχιτεκτονική του αξία και να γίνει μία αξιόλογη αποκατάσταση, καθώς και ανάπτυξη της περιοχής στο μέλλον.

Gadget... το i-phone. Νομίζω πως πλέον θα δυσκολευόμουν να ζήσω χωρίς το κινητό μου.

Χρώμα... πάντα με συγκινούσαν τα χρώματα των Μινωικών ανακτόρων της Κρήτης. Αυτό το βαθύ κόκκινο του κρασιού και οι ιδιαίτερες μπλε - γαλάζιες αποχρώσεις που βρίσκονται σε κίονες και τοιχογραφίες.

Αγαπημένο σημείο στην πόλη μου... τα δύο ακρότατα σημεία του ιστορικού της κέντρου. Η παραλία, η επαφή με τη θάλασσα και η θέα με τις βουνοκορφές του Ολύμπου στο βάθος, όπως, επίσης, και η Άνω Πόλη, με την αρχιτεκτονική της κληρονομιά.

Αν μπορούσα κάτι ν' αλλάξω θα ήταν... να πεζοδρομήσω το κομμάτι της παλιάς παραλίας. Είναι ένα όνειρό μου να εξαφανίσω τα αυτοκίνητα από το ιστορικό κέντρο της πόλης και ιδιαίτερα από το παραλιακό μέτωπο.

Η γωνιά του φαγητού στην κουζίνα ζωντανεύει με τον μαυροπίνακα που συγκεντρώνει σημειώματα, φωτογραφίες και παιδικές ζωγραφιές.

Λιτός σχεδιασμός στο μπάνιο του σπιτιού όπου κυριαρχεί η τάξη.

Κάποιες ιδιαίτερες επιλογές από φωτιστικά και design αντικείμενα αρκούν για να αποκτήσει ενδιαφέρον το master bedroom.

Στο παιδικό δωμάτιο χαριτωμένες λεπτομέρειες και funky αντικείμενα της Flexa χαρίζουν παιχνιδιάρικη διάθεση.

ABOUT

Ο Κωνσταντίνος Μαθέας, ιδρυτής του Matheas Architecture studio αποφοίτησε από το Πολυτεχνείο του Τορίνο, με ειδίκευση στην αποκατάσταση και ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, όπου απέκτησε και διδακτική εμπειρία, ως βοηθός καθηγητή στην αρχιτεκτονική σύνθεση και αποκατάσταση. Κατέχει, επίσης, πτυχίο στην Αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων από το Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα της Αθήνας. Αρχικά, εργάστηκε ως interior designer σε αρχιτεκτονικά γραφεία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, όπως και στο γραφείο Minas Kosmidis [Architecture in Concert]. Το portfolio του περιλαμβάνει τόσο ιδιωτικά έργα κατοικιών και χώρων εργασίας, καθώς κι έργα επανάχρησης και ανακαίνισης κτιρίων.

